

หน่วยเสียงและอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียงภาษาสันสกฤต ภาษามลายูกลาง
และภาษามลายูถิ่นปัตตานี

เนื่องจากภาษาสันสกฤต ภาษามลายูกลาง และภาษามลายูถิ่นปัตตานี มีอักษร
ที่ใช้ไม่เหมือนกัน คือ ภาษาสันสกฤตใช้อักษร เทวนาครี อักษรโรมัน และอักษรไทย
สำหรับนักศึกษาไทย ภาษามลายูกลางใช้อักษรยาวี^๑ และอักษรรูมี^๒ ภาษามลายูถิ่น
ปัตตานีใช้อักษรยาวีและอักษรไทย ในการเขียนวิทยานิพนธ์นี้จำเป็นต้องใช้อักษรที่จะ
ใช้เขียนรวมกันได้ในภาษาทั้งสาม ผู้วิจัยจึงต้องใช้อักษรสมมุติเช่นที่ใช้ในวิชาภาษาศาสตร์
สำหรับเขียนแทนหน่วยเสียงของภาษาเหล่านั้นทั้งหมด และเพื่อความสะดวกในการพิมพ์
วิทยานิพนธ์นี้ด้วย จะได้จำแนกหน่วยเสียงต่าง ๆ ดังนี้

หน่วยเสียงและอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียงภาษาสันสกฤต

หน่วยเสียงและอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียงภาษาสันสกฤตแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท
คือ

๑. หน่วยเสียงสระ มี ๑๔ ใช้อักษรแทนดังนี้ a, ā, i, ī, u, ū, r, r̄, l, l̄, ai และ āu

^๑Wilkinson, R.J. A Malay-English Dictionary (Romanised)
(London: Macmillan, 1959), p. 452.

^๒Winstedt, R.O. Kamus Bahasa Melaya (Singapore:
Marican & Sons, 1960), p. 258.

หน่วยเสียงสระทั้ง ๑๔ แบ่งตามฐานและลักษณะที่เกิดได้ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๑

แสดงฐานที่เกิดและลักษณะของหน่วยเสียงสระภาษาสันสกฤต^๑

			short	long
Vowels:	Simple	guttural	a	ā
		palatal	i	ī
		labial	u	ū
		lingual	ṛ	ṝ
		dental	ḷ	ḹ
	Diphthongs	palatal	e	āi
		labial	o	āu

๒. หน่วยเสียงพยัญชนะ มี ๓๕ ใช้อักษรแทนดังนี้ k, kh, g, gh, ṅ, c, ch, j, jh, ṇ̇, ṭ, ṭh, ḍ, ḍh, ṇ, t, th, d, dh, n, p, ph, b, bh, m, y, r, l, v, ś, ṣ, s, h, ḥ และ ṁ

หน่วยเสียงพยัญชนะทั้ง ๓๕ แบ่งตามฐานและลักษณะที่เกิดไว้ดังนี้

^๑William Dwight Whitney, Sanskrit Grammar (Delhi: Motilal Banarasidass, 1969), pp. 2-3.

ตารางที่ ๒

แสดงฐานที่เกิดและลักษณะของหน่วยเสียงพยัญชนะภาษาสันสกฤต^๑

Visarga		h̄				
Anusvāra		ñ or ṁ				
		Surd	Surd asp.	Sonant	son.asp.	nasal
Mutes	guttural	k	kh	g	gh	ṅ
	palatal	c	ch	j	jh	ñ
	lingual	ṭ	ṭh	ḍ	ḍh	ṇ
	dental	t	th	d	dh	n
	labial	p	ph	b	bh	m
Semivowels	palatal	y				
	lingual	r				
	dental	l				
	labial	v				
Sibilants	palatal	ś				
	lingual	ṣ				
	dental	s				
Aspiration		h				

^๑ William Dwight Whitney, Sanskrit Grammar (Delhi: Motilal Banarasidass, 1969), pp. 2-3.

หน่วยเสียงและอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียงภาษามลายูกลาง

หน่วยเสียงและอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียงภาษามลายูกลาง แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. หน่วยเสียงสระ มี ๖ ใช้อักษรแทนดังนี้ a, i, u, e, e และ o แบ่งตามลักษณะและตำแหน่งของหน่วยเสียงได้ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๓

แสดงลักษณะและตำแหน่งของหน่วยเสียงสระภาษามลายูกลาง^๑

	Front unrounded	Central unrounded	Back rounded
High	i	-	u
	e	e	o
Mid	-	-	-
	-	-	-
Low	-	a	-

^๑จัดทำร่วมกับ Mr. Christopher Court

๒. หน่วยเสียงพยัญชนะ มี ๑๕ ใช้อักษรแทนดังนี้ b, c, d, g, h, j, k, l, m, n, ng, ny, p, r, s, t, w, y และ ʔ^๑

หน่วยเสียงพยัญชนะทั้ง ๑๕ แบ่งตามฐานและลักษณะที่เกิดได้ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๔

แสดงฐานที่เกิดและลักษณะของหน่วยเสียงพยัญชนะภาษามลายูกลาง^๒

	Labials	Linguals	Dentals	Palatals	Velars	Glottals	
Stops	Voiceless unaspirated	p		t	c	k	ʔ
	Voiced unaspirated	b		d	j	g	
Fricatives	Voiceless			s			h
	Voiced						
Nasals	m		n	ny	ng		
Liquids	Vibrant			r			
	lateral			l			
Semivowels	w			y			

^๑ ʔ แทนอักษร k ที่เป็นตัวสะกด.

^๒ จัดทำร่วมกับ Mr. Christopher Court

หน่วยเสียงและอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียงภาษามลายูถิ่นปัตตานี

หน่วยเสียงและอักษรที่ใช้แทนหน่วยเสียงภาษามลายูถิ่นปัตตานี แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. หน่วยเสียงสระ มี ๘ ใช้อักษรแทนดังนี้ a, i, I^๑, u, e, E^๒, o และ O^๓ แบ่งตามลักษณะและตำแหน่งของหน่วยเสียงได้ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๕

แสดงลักษณะและตำแหน่งของหน่วยเสียงสระภาษามลายูถิ่นปัตตานี^๔

	Front unrounded	Central unrounded	Back rounded
High	i	I	u
	e	-	o
Mid	-	-	-
	E	-	O
Low	-	a	-

๑, ๒, ๓ หน้า ข.

^๔ จัดทำร่วมกับ Mr. Christopher Court

๒. หน่วยเสียงพยัญชนะ มี ๑๙ ใช้อักษรแทนดังนี้ b, c, d, g, h, j, k, l, m, n, ng, ny, p, R^๑, s, t, w, y และ ?

หน่วยเสียงพยัญชนะทั้ง ๑๙ แบ่งตามฐานและลักษณะที่เกิดได้ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๖

แสดงฐานที่เกิดและลักษณะของหน่วยเสียงพยัญชนะภาษามลายูถิ่นปัตตานี^๒

	Labials	Linguals	Dentals	Palatals	Velars	Glottals
Stops	Voicless unaspirated	p	t	c	k	ʔ
	Voiced unaspirated	b	d	j	g	
Fricatives	Voicless		s			h
	Voiced				R	
Nasals	m		n	ny	ng	
Liquids	Vibrant					
	lateral		l			
Semivowels	w			y		

^๑หน่วยเสียง r ในคำภาษาสันสกฤต ภาษามลายูถิ่นปัตตานีออกเสียงเป็น Voiced Velar Fricative ในวิทยานิพนธ์นี้ใช้อักษร R.

^๒จัดทำร่วมกับ Mr. Christopher Court

หน่วยเสียงสระภาษาสันสกฤต ภาษามลายูกกลาง และภาษามลายูถิ่นปัตตานี มีลักษณะที่แตกต่างกัน คือ

๑. มีจำนวนไม่เท่ากัน ภาษาสันสกฤตมี ๑๔ ภาษามลายูกกลางมี ๖ และภาษามลายูถิ่นปัตตานีมี ๘

๒. มีหน่วยเสียงไม่เหมือนกัน คือ ภาษาสันสกฤตมีหน่วยเสียงสั้นยาว แต่ภาษามลายูทั้งสองไม่มี

หน่วยเสียงสระในภาษาทั้งสามเมื่อนำมาเปรียบเทียบลักษณะจะได้ตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๗

สรุปลักษณะหน่วยเสียงสระภาษาสันสกฤตภาษามลายูกกลางและภาษามลายูถิ่นปัตตานี^๑

สันสกฤต		มลายูกกลาง	มลายูถิ่นปัตตานี
สั้น	ยาว		
a	ā	a	a
i	ī	i	i
u	ū	u	u
-	-	e	-
-	-	-	I
r:	r̄:	-	-
l:	l̄:	-	-
e	-	e	e
-	-	-	E
o	-	o	o
-	-	-	O
-	ai	-	-
-	au	-	-
รวม	14	6	8

^๑สรุปจากตารางที่ ๑, ๓ และ ๕.

หน่วยเสียงพยัญชนะทั้งสามภาษาเมื่อนำมาเปรียบเทียบเพื่อได้ตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ ๘

สรุปลักษณะหน่วยเสียงพยัญชนะภาษาสันสกฤตภาษามลายูกวางและภาษามลายูถิ่นปัตตานี^๑

ภาษา ฐานที่เกิด	สันสกฤต	มลายูกวาง	มลายูถิ่นปัตตานี
Glottals	-	ʔ	ʔ
Velars	k kh g gh ŋ	k g ng(ŋ)	k g ng(ŋ) R
Palatals	c ch j jh ɲ	c j ny(ɲ)	c j ny(ɲ)
Linguals	ʈ th ɖ dh ɳ	- - -	- - -
Dentals	t th d dh n	t d n	t d n
Labials	p ph b bh m	p b m	p b m
Semivowels	y r l v(w)	y r l w	y - l w
Sibilants	ś s s	s	s
Aspirations	h	h	h
Visarga	ḥ	-	-
Anusvāra	ṁ or ṃ	-	-
รวม	35	19	19

^๑สรุปจากตารางที่ ๒, ๔ และ ๖.